

славъ : но по пѣтя го уби единъ Българинъ къту помисли, чи е Гръкъ, зашто-то Борисъ бѣше облѣченъ съ гръцки дрѣхи. Другій-тъ пѣкъ — Романъ задържася въ Цариградъ : Гърцы-тѣ го направихъ чиновникъ. Макаръ послѣ Романъ сполучи да избѣгни отъ Цариградъ и да достигни въ отечество-то си ; но той трѣбаше да ся покори на татковы-тѣ си противници.

САМУИЛЬ.

Нъ Българи-тѣ тогава не бѣхъ още научены да търпѣть чуждѣ власть. И наистена, щомъ умрѣ Цимисхій Българи-тѣ ся повдигнахъ, подъ предводителство-то на четрима брата войводи : Самуила, Давида, Моисея и Аарона, сынове на единъ богатъ Български войводъ, на име Чижанъ. Но скоро Давидъ умрѣ ; Моисея убихъ въ единъ бой при градъ Сересъ ; а Аарона заедно съ чада-та му затри го самъ Самуиль. Само двама отъ Аароновы-тѣ сынове останахъ живи : Владиславъ, когото Самуиловъ сынъ Радомиръ спаси отъ смърть-тѣ, и Елузіямъ, който сполучи да побѣгни. И тѣй отъ четрима брата остана само Самуиль и ся провъзгласи за български царъ, при това примѣсти и столицѣ-тѣ си отъ Преславъ въ Охридъ.

Въ това време и на гръцкій престолъ бѣше Василій, който ся заклѣ да отмѣстява на Българи-тѣ за тѣхнѣ-тѣ непокорность. Нъ този гордый гръцки Императоръ намѣри достоенъ на себя противникъ въ Самуила, който неотстъпваше ни на прѣстъ нито отъ Василіево-то юначество нито отъ невависть-тѣ му. Самуиль стѣни въ бой съ този си-